

винаги бдителни. Твърде често сме били обект на асимилационни стремежи, на стремежи за пълната ни интеграция в дадено общество, но с цената на цялостен отказ от културните ни ценности. А ние не искаме да бъдем асимилирани.

От всичко казано дотук следват някои обобщения:

1. Всеки се ражда и възпитава в рамките на определена култура, която не е негов избор.
2. Ромите могат да се гордеят с древната си култура.
3. Ромската културна традиция е много жизнеустойчива, въпреки липсата на писменост.
4. Ромското семейство е средата, в която се поддържа и съхранява културната ни традиция.

РОМИ ИЛИ ЦИГАНИ

Всеки народ сам определя името, с което да се нарича. Не винаги обаче другите се съобразяват с този избор. При дългото си разселване из европейския континент ромите получават най-различни названия от народите, с които влизат в контакт и които можем да обединим според произхода им най-общо в две групи:

1. Цигани, цыгани, цигойнер, цингари и т.н. в различните езици. Етимологията на тези названия се свързва с гръцката дума „атцингани“, която според Марушиакова-Попов има „неясен произход, свързан най-често с название на християнска ерес, дошла във Византия от Изтока“ (1, стр.2). Според наши автори гръцкото „атцинганой“ означава „неприкосновени, хора, които не можем да пипнем, до които не можем да се допрем“. С други думи, първите кръстници на ромите в Европа под наименованието „цигани“ най-вероятно са разбирали еретици или хора, с които трудно се влиза в духовен контакт и не подлежат на асимилация (4, стр.5).

2. Гифтос, гупти, житани, хитанос, джипсиз. Етимологията на тези названия в различните европейски езици се свързва с думата „египтяни“, т.е. определя египетския произход на хората с посочените наименования. Според Марушиакова-Попов (1, стр.1) ромите, които идвали от Индия към Византия, отсядали за по-дълъг период от време във Византийската провинция Малък Египет, „както се е наричала областта около днешния град Измир (Смирна) в Мала